

СТАРМЛАДИ

ХУМОРИСТИЧНО-САТИРИЧАН ЛИСТ.

Уређује: Стармлади. — Цена је листу: на год. К 8.; на 1/2 год. К 4, на 1/4 год. К 2.

Било и биће

или

Оно исто, само мало друкчије.

Није било давно

А није ни славно...

Трпели сте доста јада

Многи, многи код вас страда.

Глобе, затвор, изгон, муке

Срб осети, ал и Туре

Те знаке — „културе“...

Но рецимо: — било ј' давно,

Сад ће бит' — уставно.

Било ј' и то скоро

Да, да. — ал не споро,

Учили вас новој моди:

Метаниши свој господи,

Оној с брда а и с дола,

Без обзира на нацију.

— Знаш: — „цивилизацију...?“

Тешите се: било ј' давно

Сад ће бит' уставно.

Трпест годин' дана

— Дуготрајна рана —

Питали сте: па чији смо? —

Тада текар стиже пиемо:

Што је било привремено,

Тому сада нек је крај;

Са Абдулом одношај

Прекида се. Што ј' било давно,

Било... Сад: — уставно!!!

Много дана, ноћи,

Бесте без помоћи.

Не гњави вас ники Јаша,

Али за то куфераша

Број велики досади вам.

И од сад ће — у слободи —

По берлинској „Винер“ моди

Долазит вам сасвим јавно.

Неће вредит: устав!... но?!...

Неколько већ сати

Брига вас та пати:

Ко ће се бринут за нас све

И дат' нам законе новије?

Аустрија и Угарска

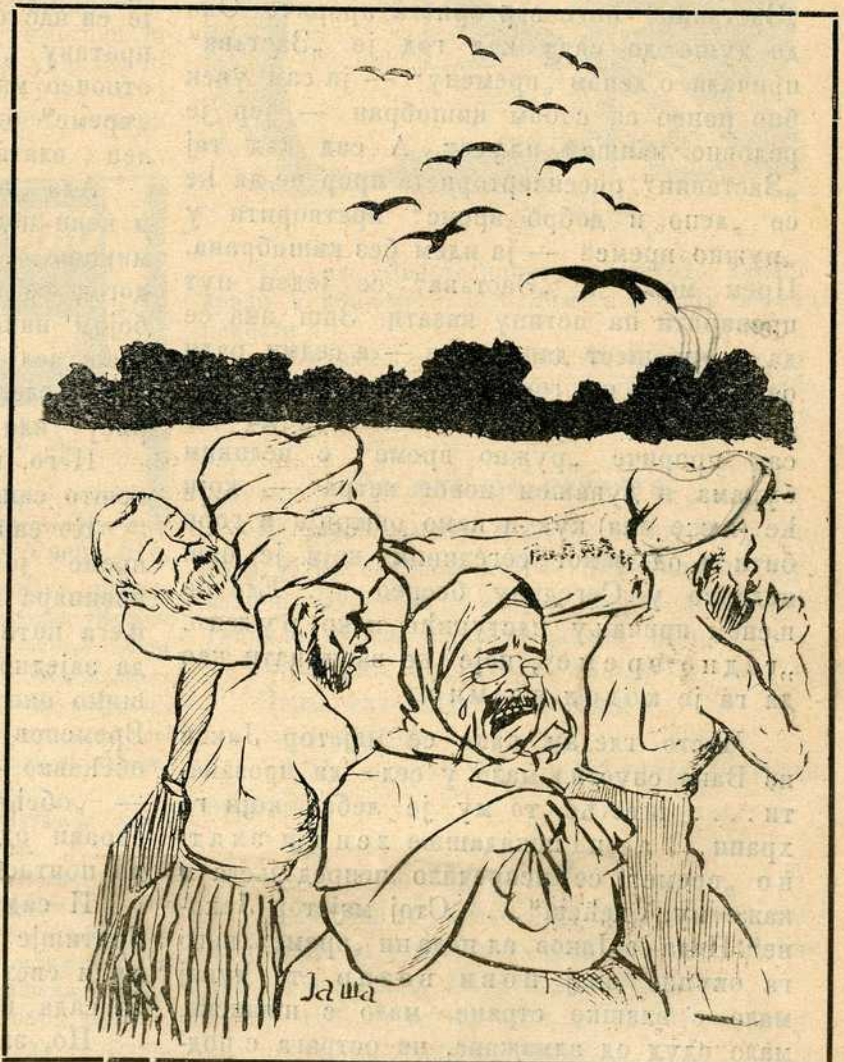
Уз приволу својих влада

Гледаће да јој не страда

Интерес,... ал не тајно,

Само. Јавно с вама и — уставно.

Слика из скоре будућности

како себи Јаша представља погреб Попадића. —

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

„ВРЕМЕ“.

Обично кад људи не знају о чему да говоре они заподену разговор „о времену“. Али не само људи него и жене кад се састану већином разговарају „о времену“. Сад како кад, лепом или ружном — већином зависи од самог времена.

Данас се налазимо и ми у истој ситуацији. Немајући другог материјала за уводни чланак држимо да је дошло „време“ — да и ми мало „о времену“ коју проговоримо. Заш' ето, „лепо време“ — које је много што шта доброг и лепог са собом донело — хоће да се промени. Бар тако „Заставин“ опсенварториста прориче. Оно до душе до сада кад год је „Застава“ причала о лепом „времену“ — ја сам увек био понео са собом кишобран — јер је редовно наишао пљусак. А сад кад тај „Заставин“ опсенварториста прорече да ће се „лепо и добро време“ претворити у „ружно време“ — ја идем без кишобрана. Прем може и „Застава“ се један пут преварити па истину казати. Заш' зна се да и она шест дана лаже — а седми, ради одмора, — не говори истину. Но то је, држим, споредна ствар, главно је да она сад прориче „ружно време“ с великим бурама и дувањем новог ветра — који ће (каже она) куд и камо оштрији и гори бити и од самог сегединца, који је баш недавно у Сегедину беснео.... Еле по њеном причању наступиће неко ружно, „гадно време“, које ће заонуцати као да га је когод најмио.

Чисто гледам како се мајстор Јаков из Ваца спустио мало у село да прозанасти.... шта ће, то му је лебац који га храни... а оно некадашње лепо и златно „време“ се испречило испред њега и каже му: „нећеш“... „Стој мајстор Јакове“. Неда се Јаков, ал недани „време“, него га окупио онај нови ветар, те дувај мало с влашке стране, мало с швапске, мало одуд од алмажана, па острага с подрепашке стране, а све те ветрове опет у ковитлац скупио неки „вијор“ с хорвацке стране и мајстор Јаков ви макнути. Заглибао се чова тако у сред пута, па му дошло да седне на — да простите! Није да псује и ружи то некадашње „лепо време“

Јаков него мислиш прекипело му... И онда псује, псује, чак и самог св. Луку! Назива га и Јерменином! Што рекли, због Николе, крив му и свети Никола. Гледај ти молим те, какво је ово „чудо од времена“... Богме ако то овако устраје, нећу моћи на јесен ни једно моје „прасенце“ пустити на лепу ливаду између Осека и Вуковара, гди расте најслађа трава под овим радикалским небом и царством. А овамо ми чека на њу читав чопор „разне стоке“... која је од глади већ скоре с ногу спала. Ја јадник мислио да их угојим — а њима ће се трбуси и грдне мешине за хртењачу прилепити. Еј, Лука, св. Кука... је си нас сасвим заборавио. Напоследку је противу „ружног времена“ чак и чланке отпочео мајстор Јаков писати, не би ли се „време“ одобровољило и опет у оно старо леп, златно и послушно време претворило.

Али „време“ ни да чује, истерало чак и неки изданак који за сада нит смрди нит мирише... Немојеш му фелу познати, догод се не расцвета и испакуже правом бојом напоље... Онда тек можеш да дознаш јел' је божур јел' коприва. Онда га чак и слепци могу познати, било по „мирису“ или „бодљикама“.

Него, што јес' јес браћо, ама и ја сам нешто сањао о ружном времену.

Ко сањам ја, зашло то сада „ружно време“ још пре божића од новинара до новинара па моли да га не ружимо, нити њега нити оног ко га је најмио.... Него да заједнички с њиме с временом — срушимо оне које њему његов Бог заповеда. Временов изасланик је хиљаду обећања обећавао — и разуме се по оној народној — „обећање...“ одржао. Ишли су поздрави од временовог рођака ветра све до понтиског Пилата.

И сад се „време“ — завукло мало у притишје и чека кроз који дан — да окупи свет и тера на стару воденицу, која за сада кленеће — наравно без брашна.

Но, за данас држим да је доста о „времену“ говор и да пређемо — на друго. А биће о њему још ваздан говора. Што рекли у слици и речи. Наравно кад је „време“ лепше, биће лепша и слика, а кад је ружније — биће ружвија и слика.

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

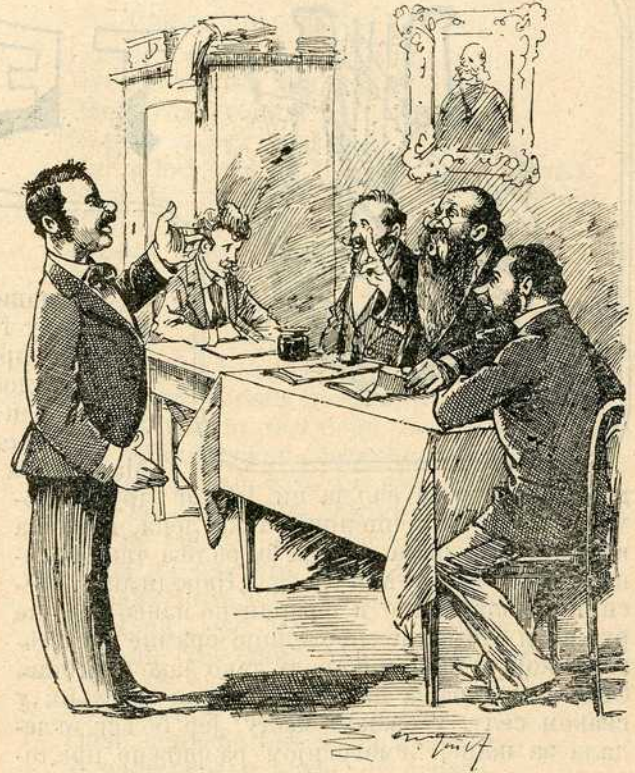
РАЗНО.

◆ У Северној Бразилији и Гвијани има нека птица звана „Рупикола кроцеја“ — која кажу уме да игра. — Ми овде у Угарској имамо више фели „птица“ које умеју да играју и то још по такту, како им се свира. Најчешће се о изборима за саборе виђају.

▲ „Мађарорсаг“ лист радикалских савезника јавља, да је на сомборском збору био и Крајреповић Ђерђ, председник српских Кошутоваца. Оно да је Красојевић — неки реповић, знали су Срби одавна, али да је он за Кошутовце као савезник Крајреповић — разјаснио нам је тек „Мађарорсаг“.

● У Француској су конфисковали калуђерски иметак — од којег конфискованог иметка је народ добио 10 милијона дефраудацију — коју је ликвидатор Дије проневерио. Кад су радикалне вође честе управници наших конфискованих манастирских иметака то чули а они су се с болом у душу уздахнули и рекли: тако што се само у Француској може десити, да један човек сам без ортака здиши — 10 милијона.

Lex Jasiona.

Судац: Ви сте оптужени, да сте харали, крали и убијали... шта можете у своју одбрану навести?

Оптужени: Хтео сам да postanем заслужан, да ме по новој јашиној саборској уредби могу бирати за посланика на црквеном сабору.

Па што не научите.

На једној забави дође један играч те замоли једну од врло добрих играчица да игра валцер. Играчица је испрва играла док се није уморила те сва задувана зашита играча:

— Играте ли ви радо валцер?

Играч сав задуван одговори:

— Врло радо!

— Па што га бар не научите, одврати играчица.

Промаја.

Мали Панта никако није хтео да учи лекцију, зато га узме Мати пред себе, да припази док неби научно. Међу тим мати рече:

— О боже мој ал' шта је ту само отворено, кад је ту тако велика промаја?

— Није ту ништа друго отворено драга мама, до ли ова књига, зато ћу је брзо заворати, одврати дете.

**ЛЕКОВИТО КУПАТИЛО
РУСАНДА**

У МЕЛЕНЦИМА

(Торонталској жупанији)

у Јужној Угарској

отворено је од I. (14.) маја до I. (14.) септ. о. г.

Специјално лечи: Севотине хроничну реуму, скрофулу у свима њеним облицима и појавама. Кожне болести, које нису у стању биле никакве лековите масти излечити, — нарочито Psoriasis и Prurigo. Код женских неуредан крвоток, и живчане болести. Сигуран успех у лечењу костобоље Caries, Necrosis-а, у коме премашује и најчувенија интернационална купатила. Са успехом лечи застарели луес.

У купатилу ординира званични купалишни лекар др. Љубомир Думић, лекар клужне клинике.

Станови се састоје из четири модерно удешена хотела са 74 собе, куреалон, на самом купатилу је уведена кр. уг. пошта, телефон и брвојавно звање, модерно осветлење ацетилен, а проширено је овим новим зградама апотека, чеконица, одморница, купалишна тераса, одељења: кафана, изврена кузиња, добра музика, цветни парк са удобним клупама, гласовир, куглана, билјард, стоји на расположењу купалишним гостима.

Рестаурацијом и свима хотелима рукује познати услужни гостионичар Марко Томић.

Ближа извешта и проспекте на захтев бесплатно шаље

Управа купатила „Русанда“.

ТЕЈАТОР.

Из „таљигашке критике“.

У нашем листу је чешће пута било реч о познатом музичару Грчићу, који врши „драмописцу“ чије драме редовно пропадају „таљигашку критику“ — и сваки „успех“ добродошлицом поздравља. Тако је у „Бранику“ таљигашки из „Слоге“ пренео ово:

„У среду је представљан први пут „Народњака“ од Лазе Марковића Мргуда. У целом репертоару народног нам

позоришта нема ваљда ни једног другог комада, чија би тенденција тако лепа, корисна и племенита била и чија би радња тако истинита била као у Мргудова „Народњака“. Песник је пластично и фрапантно изнео све оне ружне и убитачне последице срамне демагогије, која у нашем народу тако јако пустоши. Овај комад ваља давати за народ недељом у сваком селу, у сваком месту, јер бољег огледала за наше, демагогијом разривене прилике, ни замислити не можемо“.

Наравно да не би таљигашки пренети „успех“ покварио, изоставио је ово из критике:

„Штета што је та иста тенденција и та дидактична страна и сувише истакнута, тако да забавна садржина комада рамље. Свет воли лек и прашак у хостију, а не у стилу који је не само ружан него, по где и непристојан. Ови недостатци су узрок да овај комад није успео“.

„Публика је потпун неуспех „Народњака“ себи рђаво тумачила, као да он долази само од вулгарне дикције, а не потпуним одсуством поезије у њему“.

Из „Крајишкиње“ је пренео ово: „Пријатељу народне просвећености није, међутим, било пријатно гледати како је тако благодарна публика препуштена бризи просветилаца који ни сами нису просвећени“.

А изоставио је ово, из ког се види ипак успех: „Пријатно је било гледати како у позо-

ришту ужива ова недељна публика, која се с малим задовољава, која не зауставља знака дивљења, нити се стиди свога сировог укуса. Али надајмо се: „кад су се нашли већ Дачић и Аршинов, па кроз приповетку пружају народу потребну поуку, да ће се наћи данас сутра таки радник и на драми, који ће показати више укуса по Г. Крстопошић“.

„Крајишкиња“, „просвећени“ г. Палко (а не „Краишкиња“) 15 година просвећује народ живом речи, устаје против моде и шпри идеје за пошњу срп. платна. — Наравно с „Чар валцером“, „Мадам Монгодеином“ се народ боље — просвећује по мишљењу „просвећених“, који у очајању позивају Аршинова, Дачића — да напишу што боље, кад они јадници већ нису у стању и ако су „просвећенији“ од писца „Крајишкиње“ — (који је комад с четир разреда основне школе написао) — да што боље напишу, а они преко свога члана „лобцајхбрудерства“ Палка као оно онај комшија кад је видео успех једног свог комшије који је био песник — а он му се од беса опоганио пред вратима. Наравно песник је сутра дан купио најлепшу киту цвећа и пришио је на комшијина врата уз своју карту на којој је написао:

„Шта ко има оно и даје!“

И ја то „не просвећени“ поручујем вама „просвећеним“ шта ко има оно и даје!

Писац „Крајишкиње“.

Женски свет.

Кад се двоје узимају — често се пута радује — трећи.

*

Многи је брак вечита свађа за мир.

*

У колико више срца хоће да задобије која жена у толико мање срца има сама.

*

Љубав је робиња; страст тиранин.

*

Како се ретко претвара љубазник у мужа а како ретко муж у љубазника.

*

Жудња за љубављу је први корак к љубави.

*

Права љубав ништа не жели, јер све добија.

*

Љубав је више од среће; она је уживање.

*

Жена је кредитор, коју никада не можемо да задовољимо.

*

Жене, које много о верности и части говоре, сличне су деци, која хоће нешто да сакрију па и нехотице узвикну: „Ја је немам!“

*

Свака жена, која има удварача подели своје улоге међу њима; она има једног с којим најрадије игра; једног с којим најрадије брбља; једног с којим најрадије у четир руке свира; једног којег за све остало употребљава.

*

Најмање људи траже у жени љубави; жена тражи у љубави жену.

*

Жене у свачему гледају на фазону, чак и у љубави.

*

Прва и последња љубав у жене је — платонска.

*

Између два подједнаке вредности човека, жена се колеба, а између два неједнака изабере — оног горег.

*

Кројачице су за жене највиши законодавци.

*

Први и последњи пољубац понављају жене небројено пута.

*

Преко жена дођу леџници до свога гласа, а преко леџника протурују жене своју вољу.

*

Ма колико један човек рђаво о каквој женској мислио, нема те жене на свету која о истој неби још горе мислила.

*

Правом љубавнику би и вечита љубав морала кратка изгледати.

*

Где је тоалета слободна, смеш и ти бити слободан.

*

Деколтиране женске тоалете су модерно смогово лишће.

*

Најбоља артија унијача за женске сузе су банкноте.

Траже се.

Добри кортени, који могу гарантовати за избор, траже се уз високу награду Пријаве прима уредништво и управа „Magyarország“.

Уздах црногорског емигранта

(после прогона из Србије).

Србијо сестро, дичне мајке моје.
Невина гониш Србина и брата;
Зашто нас гониш са груде твоје,
У руке дајеш крвава целата!
Ил' туђим светом, Србин да се скита?
Куда ће, шта би? Моја нога клеца...
И шта ћеш рећи, кад мајка запита:
Србијо, сестро, ће су моја деца?
Тирани бесни, моје мајке драге,
Пате и муче браћу ми по крви;
Ал' час ће доћи, народ свестан снаге;
Устаће листом, да тиране смрви!
И тад ћу сретан домовини мајци,
Похрлит весо, без бола, без јада;
Ал' донде тужан, бескућник у хајци.
Србијо земљо, што ме гониш сада?
Зар не сме Србин желити слободе?
Зар не сме љубит' свети зрак што снажи?
Мора ли пустити да га тмином воде,
Тирани што живе од зла и лажи?
О, Црна Горо, мајко... домовно!
Жељан сам виђет' твоје крши голе,
Онђе би радо живео и гино,
Туђина ова тишти ме и боле!
Овђе и цвеће без мириса цвати,
А срце зебе и дрхће од студи...
О, тргни се књаже... а ти земљо мати
Пригрли опет ђецу ти на груди.

Лајање као занимање.

„Право Народа“ доноси занимљиву вест, како у Паризу постоји служба са 150 франака месечне плате, која се састоји у томе, да човек знаде лајати као пас, те ти лајајући чиновници, прозвани „лајајавци“ попадају директно министарству финансија. Ко хоће, да се посвети лајању као звању, не треба да има икакве школске сведоџбе, нити да свршава било које свеучилишне науке; само једно мора да зна добро: лајати као прави правцати пас. То наравно код људи није никакав природни дар, али стрпљивошћу, вежбањем, марљивошћу може човек да научи све, па и то да приближно може имитирати пасје лајање. Након кратког, практичног испита бива тада тај „чиновник за лајање“ — намештен. Његова служба није одвише тешка: ноћу, кад падне густа тама по самотним улицама предграђа, шуња, те од времена на време бесно залаје.“

— Богме бен Акиба има право кад каже: алес ист шон да гевезен.

Раух је то бесно лајање преко „чиновника“ у „уши“ и франковаца — куд и камо пре свога пораза у Хрватској увео.

А и само „Народно Право“ доноси да је „Радник“ донео у фотографском снимку како је универзитски професор у Београду др. М. Петровић, потписао се у једном писму престолонаследнику „ваш веран пас на ланцу“.

Листак.

ОСОБЕ:

Равнатељ, више трг. шк.
 Професор, „ „ „
 Ђак, „ „ „
 Подворник, „ „ „

(Школска соба. У средини сто са неколико столица. На њему стоје: тинтарница, неколико пера и олована и разних књи-га и папира).

ПРИЗОР I.

(Улази ђак — елегантно обучен, носи неколико дебелих књигурина. Блијед и узнемирен дрхће и огледа се на све стране. Напокон приђе столу и метне на њ књиге. Затим се одмакне неколико корака, стане и почне тихо говорити):

О, госпoде Исусе Христе Сине Божји и сви свети, — помозите ми. Шта ћу, ако ми не помогнете? Пропаћу! (мало сигурније) а, шта се треба кога бојати. Та и они су људи, а не — животиње. Шта ме буду питали одговараћу, а што неznam (ту се стресе) неznam, па — мирна Босна. Али ако ме буде питао онај лањски (ту се намршти, метне руке у џепове и гледа љутито) онда — онда ће ме тако ми свих светаца — оборити. То је као амин Боже. Али нека, свака сила за времена па и његова Али само, што их већ нема (вади сат и гледа на њ). Већ је скоро девет сати: (нешто премисља и чеће се по врату) али, — да, хоће они — господски. Па могу, мени је баш право. Е, да се мало дотјерам, да ми то не речу. Знам ја, професор воли чистоту. Па и пословица каже, чистота је пола здравља. (Разгледа околу и спази слику) охо! Види, види. Овдје висе слика нашег песника Атлете! охо! ама и јест — пјесник. (Вани се чују кораци) Охо! ево их! Е, Боже сретно. (Вади огледало и чешаљ). Чешља косу и намешта краватну. Приђе прозору и огледа се, да ли му је одијело чисто и у реду. Оставља ствари у џеп. Затим саопчава капут. Неко покуца, он се окрене вратима и викне дрхћућим гласом. Слободно, напрјед!

ПРИЗОР II.

Улази подворник.

Ђак: (Гледа га зачуђено).

Подворник: Слуга сам.

Ђак: (сигурно) слуга!

Подворник: А шта Ви радите сами овђе? Јесте већ готови с поправком?

Ђак: Нијесам. Управо чекам. Али, молим Вас кажите ми, је ли љут „Велеучени господин равнатељ“? Дајте кажите, али само петицу, па ћу вам дати за вино!

Подворник: (смјеши се) Јест! Добар је као добар дап. Знате данас је добио на дар — шунку. (Таре брке и облизава се) носио сам му је кући, — тешка, има, нећу, да лажем десет кила. — Знате, тај, што му је добио шунку, његов син има данас поправак, па је мало подмазао. Разумијете ме већ.

Ђак: Да, разумијем.

Подворник: Да, послао ме госп. равнатељ, да потражим ђака Илију Поповића, те да му кажем, да дођу у ову собу, те да га причека, он ће одмах доћи. —

Ђак: Па, ја сам тај. —

Подворник: Е, онда добро. (Таре брке. Затим вади дуван, да прави цигару.)

Ђак: Немојте, имам ја бољег — босанца. (Даје му своју дозу.)

Подворник: Хвала! Живили! (узимање и прави. Онда за тим му повраћа.) Е, сад морам ићи. Ја ћу им јавити, да чекате.

Ђак: Да, јавите.

Подворник: (Смијешећи се одлази.)

ПРИЗОР III.

Ђак: (сам) То је главно да није равнатељ љут. Та онда иде — ко по леду. Е, баш је тај подворник, добар човек. Е, да сам знао, па кад сам пошао, да сам добио једну добру шунку (лупи се по глави) зар нисам глупан? Могао сам мислити и на то. Али, сад је касно. (С поља се чују кораци и говор) А ха, ево их! Сад ће бити право. — Али ћу се држати јуначки.

ПРИЗОР IV.

(Улазе: Равнатељ и професор. Ђак им се дабоко поклови. Сједају за сто. Равнатељ прегледа неке списе и трља нешто у њима Ђак трља руке дрхће и баца на њих плах поглед. Професор узме један списе и запита ђака)

Како се зовете.

Ђак: Илија Поповић.

Професор: Ви имадете поправак?

Ђак: Јест, молим!

Равнатељ: (проф.) Можемо ли већ почети?

Професор: О, само узволите.

Ђак: (гледа их питајућим погледом.)

Равнатељ: (ђаку) Само се немојте бојати. Будите сигурни, ако знате, знате! (Проф.) изволите му господине ставити питање!

Ђак: (сапиње капут, глади руком косу, стане по војнички и у узбуђењу очекује питање.)

Професор: Нетребате се страшити, најприје промислите па онда одговарајте.

Равнатељ: Да, само промислите, а не да бубнете штогод. —

Ђак: (клима главом). —

Професор: Дакле, да почнемо. Кажите Ви мени, колико врста епоса познате у нашој литератури?

Ђак: (промишља, метне прст на уста и шапће нешто).

Професор: Дакле!

Ђак (тихо): У нашој литератури имадемо —

Равнатељ (прекида га): Само гласније, не разумијем.

Ђак (сигурно и гласно): Имадемо их више врста а —

Професор: Набројте их!

Ђак (броји на прсте): Први је религиозни

епос, онда, затим дође, овај (метне прст на чело) да херојички, трећи је —

Професор (прекида га): Доста је, види се, да знате!

Равнатељ (професору): Молим Вас, ставите му једно питање из дубровачке књижевности.

Професор (окрене се према њему): Молим, молим.

Бак: (смјени се и трља руке).

Професор (окрене се према ђаку): Дакле, кажите ми (замисли се) кажите ми, шта знате о Марку Марулићу. Све укратко. Ће се родно, које године, шта је написао, најважнији дјела и остало.

Бак: (размишља).

Равнатељ: Но, но, немамо времена. Има још других.

Бак (трља руке и говори тихо): Он се родно године, ове хиљаду четрето и —

Професор: Педесете.

Бак: Јест 1450. у —

Професор (прекида га): Та знате, која су му најправнија и најбоља дјела?

Бак: Па, овај „Добри науци“, затим „Рибаче и рибарско приговарање“, онда (замисли се) онда „Науци светог —

Професор: Доста је! Које сте, шта сте читали преко ферија и које писце?

Бак (сигурно): Све.

Професор: На пр. који су то. Набројте. Само главне.

Бак: Читао сам: прво Нушића, па Поповића, па —

(Неко куца на врата).

Равнатељ: Напред!

ПРИЗОР V.

(Улази подворник с неким списом у руци и даје га равнатељу).

Равнатељ: Пардон, само часак.

Професор (поклонивши му се): О, молим!

Бак (трља руке и смјени се на подворника).

Подворник (гледа ђака и пита га очима, како је и шта је).

Равнатељ (професору): Имам врло важна посла. Ја мислим, да смо га доста нагњавили. Може проћи.

Професор: Па, како хоћете.

Равнатељ (ђаку): Дакле, добро је било.

Имате први ред. Али пазите, да будете ове године бољи.

Бак (поклони му се дубоко): Хоћу, велеучени, настојаћу!

Професор (ђаку): Прошли сте, знање, онако.

Бак (поклонивши му се): Хвала, господине професоре. Бити ћу добар. (Смијени се).

ПРИЗОР VI.

(Изазе: равнатељ, професор и подворник)

Подворник (на вратима се окрене ђаку и рече): Немојте заборавити за вино.

Бак (весело): Добићете!

ПРИЗОР VII.

Бак (сам): Хвала ти Боже. И то прође. Ко би се надао, да ће тако испасти? Ала сам сретан! Што ме је само лако питао? Мислио сам, кад сам га видио, да ће ме прогутати. Али, није! Али, шта ја ту стојим. Шта да радим. Аха. Морам најприје телеграфисати кући. Написаћу одмах телеграм, на њу га предати. Али, немам чиста папира. А, шта, има овде школскога. (Узме комадић папира, сједе за сто и почне писати говорећи): „Сретно прошао, веселите се. Писмо слиједи. Пошаљите обећану награду. Ваш син Илија“. — Тако, сад сам готов. (Посушује и оставља перо). Е, како је лијепо сједити за овим столом. Кад ћеш ти Илија онако ко твој равнатељ питати? А бриге ме још и зато. Не желим ја бити равнатељ, то је гњаважа. Ја ћу нешто више! (Устане, узме шешир и пође). Е, да се иде. Знаш, доле већ братија чека, да слаavimo. А и хоћемо. Кад сам овако сјајно прошао, онда ћу да протјерам кера. Ух! Та то ће бити нешто божанствено. (Стане и разгледа собу). Да нијесам прошао, сједио бих још десет мјесеци у овој соби. (Дубоко уздише). Доста сам се ту насједио! Е, да се иде! Књиге нека стоје, ја их сад не понесо! (Дође до врата, отвори их и стане). А, сад збогом разреде! — Сад немам с тобо више ништа! Ама баш ништа. Ту је први — ред! Хвала господу Богу, да сам те се опростио. Ох! Ала сам сретан! Биће, ако Бог да до — зоре! (Одлази и пјева):

Из Бачке стиже глас,

То вино даје спас,

Ко пије алкохол,

Тај мора тринт — бол!

Хоп, — — пиши, на мигиш,

Гдје си ћако да видиш.

(Полагано одлази, а увјек се чује како пјева све тише и тише — —). **Бакела.**

ПОГРЕБНО ПОДУЗЕЋЕ
и стовариште надгробних споменика
ПАЈЕ МАРКОВИЋА у Н. САДУ
у средини дунавске улице, телефон број 168.

Филијала: погребно подuzeће „Конкордија“ пређе Буре Стојковића, Ћурчинека улица број 15.
Држи ваада огроман избор сваковрених каменних надгробних споменика. Натписе изрезује најсавршеније, а позлата дупла и дуготрајна. Велики из ор зртв. сандука, венаца, покрова и целокупне опреме за погребне. Цене строго солидне а послуга најтачнија.

Одговори уредништва

„Уздах црногорског емигранта“. Песму смо Вам донели, али без потписа.

М. Г—ћу, Двор. Зашто се не јавите? Сад тек има материјала доста!

Н. П. у Сомбору. Знамо ми да су то та два вечита смутљивца — „сочинила“. Наравно неможе свако тако бити просвећен као проф. „Блеса“ — који ђацима развија уста или проф. „Палко“ који ђаке прозвучује са влатоуетом педагогијом: „Курве једне!“ „Ви сте за

комиту!“ Ми ни мало не жалимо за њиховим „просвећивањем“, поред све њихове наметљивости за просветитеље — нама. А најмање жалимо што нисмо били Грчићев ђак да нас и он мало „просвети“ — те остајемо „не просвећени“. Истина Бог и Палко и Грчић су за своје „просвећивање“ омладине одликовани „пакрачким дипломама“ — а трећи је од ње чак из Сомбора у Нови Сад — утекао. Али ако настави како је започео — наћи је он и овде. Не мора ићи чак у Пакрац. — Онај говор оног господина „о анексији“ неможемо донети из познатих Вам разлога.

ЛЕКОВИТО ВАРОШКО Аршеско купатило

У НОВОМ САДУ.

Фрање Ракоција пут.

Телефон бр. 264.

Отворено преко целе године.

Надајемо припознато те хиљадама похрањено као лековито купатило, с најјачом садржином јодне лековите воде, која је по исказу првака хемичара, потпунија него садржина јода у купатилу Липику.

Најлековитија сумпорна вода за лечење Ишиаса хроничне реуме, костобоље и севотине и т. д.

Сваковрсна лечења ладног купања. Угљене киселине, фанго, блатне и сумпоровите купке. Електрична купања. Сваковрсне лековите и вибрационе масаже. Радиогенова лечења са пићем и купањем. Сунчана, ваздушна и у песку купања. Раскошно парно купатило. Дивна дворана за читање, за одмарање, одлично уређена гостиона са елегантним гостинским собама и добром кујном. Вожња аутомобилом до купатила и патраг у варош. Сталан купалишни лекар. Комбинирани јефтине цене за купке. Диван ценовник се на захтев шиље бесплатно и франко:

Управа купатила.

НЕМА ВИШЕ ГУСЕНИЦА

услед нашег проналазка „Гусина“, који је најбоље средство против гусеница.

У пролеће кад воћка почне да листа и пуци, то се на њој развијају многи зарезници, као уши на листу, зелени црвићи а нарочито гусенице појављују, које често пута и најплоднијој воћци дођу главе, те је утамане, да или јалов или црвљив плод доноси — једини је лек наше опробано средство „Гусин“, којим кад се помоћу обичне штрцаљке за пераноенору попретка два три пута воћка — на њој сви зарезници угину.

Јер „Гусин“, не само да живу гусеницу тамани, него је чак у гњиди уништава.

Зато сваки привредник, који хоће да има лепо и здраво воће, као и обилан плод, нека одмах ма и проба ради поручи „Гусин“ — да се осведочи о његовој корисности. Попрекавање „Гусином“ стаје и за највећу воћку свега 20—32 новчића.

„Гусин“ који свима воћарима и привредницима препоручујемо — добија се у свима варошима и селима код појединих продаваца као и код произвођача.

Прве новосадске творнице течности против гусеница — у Н. Саду.

„Стармлади“ излази 1. и 16-ог сваког месеца. Рукописи се шаљу на уредништво. Претплата се шаље на администрацију „Стармладог“ у Нови Сад (Ujvidék), Витковићева улица број 16.

Власник и издавалац: М. Крстоношић (Поједини број 30 пот.) Одговорни уредник: Петар Крстоношић.

Штампарија Учитељског Д. Д. „Натошевић“ Нови Сад.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА